

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatvs Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

10. S. Ansgarij morituri testimonium de S. Rimberto, cum de successore
eius quæreretur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

cabatur, ut quicunque in eum quoquomo-
do peccasset, diuina hoc ei pietas remitte-
ret; Deinde versiculos istos cœpit frequen-
tius repeteret; Secundūm misericordiam
tuam memento mei tu, propter bonitatem
tuam Domine, Et, Deus propitius esto mi-
hi peccatori, Et, In manus tuas Domine
commendo spiritum meum. Cumque hæc
sepius repeteret, & frequenti anhelitu iam
ea frequentare non posset, cuidam Fratri
præcepit, ut hæc vice illius frequentando ca-
neret. Sicque oculis in cœlum intentis Do-
mini gratiæ commendatum spiritum exha-
lauit. Hic ergo quem vice sua verba oratio-
nis pro se frequentare præcepit, Rimbertus
fuit, cui in loquelæ suæ defectu voti sui ver-
ba commendans Episcopus, per eum te
compensare credidit, quicquid ipse minus
orationum iam moriens peragere posset;
quoniam & propter vitæ eius meritum pro-
se illum exaudiri non dubitauit, & quod il-
le fecit, non discreuit ab eo quod à seipso
factum fuisset, quia cor vnum & anima v-
na, unus spiritus & una fides, erat semper
in eis.

C A P V T X .

S. Ansgarij moriuri testimonium de S. Rimberto,
cùm de successore eius quereretur.

DEnique cùm in infirmitate ipsa quâ
de hac vitâ migravit, consilium qua-
raretur

retur ab eodem Domno Ansgario de successore eius eligendo, & quidam etiam de Rimberto quid ei videretur inquirent, respondisse fertur: quod hoc sui non fuerit ministerij decernere, quia forsitan ipse in

S. Ansgar. Episcopatu multorum animos offendos haberet, quod emendare magis debuisset, quam per hoc motum ipsum animorum augere, quod ipse talem ad successionem personam denominaret, quæ fortassis incommoditate suâ grauaret subiectos, & amatae fierent propter hoc contra ipsum querimoniæ. De meritis tameh, inquit, Rimberti sciattir, quia dignit ipse Archi-Episcopali, quam ego Subdiaconatus officio. Hæc de se magnæ humilitatis intentione Sanctus prosecutus est Episcopus, tanquam verus obseruator eius, quam & ipse olim in profectione habuit Monachorum Regulæ, dicentis: Septimus, inquit, humilitatis gradus est, si non solum omnibus se inferiorem suâ linguâ pronunciet Monachus, verum etiam intimâ cordis credat affectu, humilians se & dicens

*Commentatio hu-
militatis S.
Ansgarij.*

cum Propheta: Ego autem sum vermis & non homo. Solent enim Sancti viri cum fortia agunt, de semetipsis vilia sentire; Iuxta quod de semetipso Dauid coram Arca Domini saltando Regni sui potentiam despiciens dixit: Ludam & vilior fiam plus quam factus sum, & ero humili in oculis meis, de quo & Apostolus ammonet, dicens:

Implete

Implete gaudium meum, vt idem sapiatis eandem caritatem habentes, vnanimes id ipsum sentientes, nihil per contentionem, neque per inanem gloriam, sed in humilitate superiores sibi inuicem arbitrantes. Quorum prius, hoc est, Prophetæ testimonium Beatus vir Ansgarius, ita in se custodire solebat, vt de semetipso intus humilia sentiens honorem ex terius non requireret, quasi dicens: Ludam & vilior siam; nec rursum per hoc quod vilem se exterius præbuit interius intumesceret, implendo potius quod sequitur: & ero humilis in oculis meis, id est, qualeti me exterius despiciens exhibeo, talem me interius atiendo. Quia despectus sui intentione impleuit etiam quod de Apostolo proposuimus; vt omni contentione & inani gloriâ carens, per humilitatem sibi alios superiores arbitraretur: vnde & superius descriptum, posterioris quam ipse esset meriti Beato viro Rimberto tantopere dedit testimonium. Sed quanquam ipse humilitatis causâ de sese talia dixerit, nostrum tamen non est, quemlibet eorum alteri præponere, sed *Ansgarius nobis debet haberi per res.*

S. Rim-

*bertus & S.**Ansgarius**nobis debet**haberi pa-**res.*

C A P V T X I .

S. Rimbertus Archi-Episcopus eligitur, & consecratur.

Q Vamquam igitur sicut nunc diximus

K

Sanctus